

wania białego i żółtego fosforu przy wyrobie przedmiotów zapalnych (Dz.U. Nr 43, poz. 380).

Art. 45. Traci moc ustawa z dnia 21 maja 1963 r. o substancjach trujących (Dz. U. Nr 22, poz. 116, z 1983 r. Nr 6, poz. 35, z 1996 r. Nr 24, poz. 110 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668).

Art. 46. Ustawa wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 8—11, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, i art. 12—22, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

85

USTAWA

z dnia 18 stycznia 2001 r.

o zmianie ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich oraz obrocie tymi wyrobami.

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich oraz obrocie tymi wyrobami (Dz.U. Nr 124, poz. 783 i z 2001 r. Nr 5, poz. 44) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 9—14 otrzymują brzmienie:

„Art. 9. 1. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich wymaga uzyskania zezwolenia, zwanego dalej «zezwoleńiem».

2. Zezwolenie na wyrób wyrobów winiarskich może dotyczyć również rozlewu wytworzonych wyrobów.

Art. 10. Organem właściwym w sprawach wydania, odmowy wydania i cofnięcia zezwolenia jest minister właściwy do spraw rolnych, zwany dalej «organem zezwalającym».

Art. 11. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia, poza wymaganiami określonymi przepisami o działalności gospodarczej, powinien ponadto zawierać informacje dotyczące:

1) zdolności produkcyjnych posiadanych przez wnioskodawcę urządzeń technicznych w skali roku,

2) rodzaju przerabianego surowca.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

1) dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do obiektów budowlanych, w których ma być wykonywana działalność gospodarcza objęta wnioskiem,

2) zaświadczenia właściwego urzędu skarbowego oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stwierdzające, że wnioskodawca nie zalega wobec nich z wpłatami należności,

3) zaświadczenie o niekaralności przedsiębiorcy ubiegającego się o zezwolenie, będącego osobą fizyczną, lub

członków zarządu osoby prawnej, za przestępstwa przeciwko mieniu i wiarygodności dokumentów,

4) pozytywną opinię techniczno-technologiczną w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, wydaną przez właściwego, ze względu na planowane miejsce wykonywania działalności gospodarczej, wojewódzkiego inspektora skupu i przetwórstwa artykułów rolnych, potwierdzającą spełnianie przez przedsiębiorcę warunków, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 i 2,

5) zaświadczenia komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej, powiatowego inspektora sanitarnego oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, stwierdzające, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.

Art. 12. 1. Zezwolenie wydaje się, jeżeli:

1) przedsiębiorca dysponuje obiektami budowlanymi wyposażonymi w:

a) zbiorniki do magazynowania i przechowywania wyrobów winiarskich, których całkowita pojemność technologiczna powinna wynosić co najmniej 50% miesięcznej wielkości produkcji win gronowych, 75% miesięcznej wielkości produkcji napojów fermentowanych, a w przypadku rozlewu wyrobów winiarskich pojemność technologiczna zbiorników powinna wynosić co najmniej 25% miesięcznej wielkości rozlewu,

- b) urządzenia filtracyjne zapewniające uzyskanie wymaganej klarowności wyrobów winiarskich,
 - c) urządzenia do przygotowywania opakowań jednostkowych, w szczególności urządzenia do ich mycia i dezynfekcji,
 - d) urządzenia do napełniania opakowań jednostkowych,
- 2) w obiektach produkcyjnych znajduje się laboratorium umożliwiające przeprowadzanie analiz fizykochemicznych produkowanych i rozlewanych wyrobów winiarskich w zakresie spełniania przez nie wymogów określonych w odrębnych przepisach,
- 3) wniosek spełnia warunki określone w art. 11 ust. 1,
- 4) do wniosku dołączono dokumenty, o których mowa w art. 11 ust. 2.
2. Warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c) i d), nie dotyczą przedsiębiorców ubiegających się o uzyskanie zezwolenia na produkcję wyrobów winiarskich bez ich rozlewu do opakowań jednostkowych.
3. Zezwolenie określa w szczególności:
- 1) rodzaj działalności gospodarczej objętej zezwoleniem,
 - 2) wielkość produkcji w skali roku zgodną ze zdolnościami produkcyjnymi posiadanych przez przedsiębiorcę urządzeń technicznych,
 - 3) miejsce wykonywania działalności gospodarczej.

Art. 13. W razie powzięcia przez organ zezwalający informacji lub stwierdzenia okoliczności uzasadniających cofnięcie zezwolenia, organ ten wszczyna z urzędu postępowanie w tej sprawie.

Art. 14. 1. Przedsiębiorca, który uzyskał zezwolenie, oprócz wymagań określonych odrębnymi przepisami, jest obowiązany do:

- 1) wdrożenia systemu wewnętrznej kontroli obejmującego w szczególności:
 - a) częstotliwość i sposób pobierania próbek do badań jakościowych,
 - b) metody badań,
 - c) sposób postępowania z produktami nieodpowiadającymi wymaganiom jakościowym,
- 2) dysponowania planem zakładu obejmującym w szczególności pomieszczenia produkcyjne, magazynowe, socjalne i sanitarne, z zaznaczeniem:
 - a) linii technologicznych,
 - b) dróg przemieszczania surowców i produktów gotowych,
 - c) stanowisk pracy,
- 3) stosowania Polskich Norm dotyczących wyrobu i rozlewu wyrobów winiarskich,
- 4) wyznaczenia osoby odpowiedzialnej za kontrolę jakości.

2. W przypadku zakończenia działalności gospodarczej określonej w zezwoleniu przedsiębiorca jest obowiązany zawiadomić o tym, w terminie 14 dni, organ zezwalający.”;

2) w art. 15 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „art. 13” zastępuje się wyrazami „art. 14 ust. 1 pkt 3 i ust. 2”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z tym że art. 14 ust. 1 pkt 3 traci moc z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

86

USTAWA

z dnia 18 stycznia 2001 r.

o wyścigach konnych.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje zasady organizowania wyścigów konnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz działalność Polskiego Klubu Wyścigów Konnych.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) wyścigi konne — gonitwy przeprowadzane zgodnie z planem rocznym, zatwierdzonym przez Prezesa Polskiego Klubu Wyścigów Konnych, organizowane w celu wybrania odpowiedniego materiału zarodowego dla ulepszenia ras koni,
- 2) gonitwy — publiczne próby, których zadaniem jest ocena stopnia dzielności koni, przeprowadzane na torach wyścigowych zgodnie z przepisami ustawy i regulaminem wyścigów konnych,